

Kenn André Stilling, CV – eller: en montage af mageløsheder

Født og opvokset på Nørrebro. Kunstner, forlægger, tidsskriftsudgiver, projektmanager. Debuterer som maler på Kunstnernes Efterårsudstilling i 1963. Udlært som møbelsnedker i 1965 hos snedkermester Erhard Rasmussen i Peder Skrams Gade – “i håbet om at møde Børge Mogensen”. Dernæst elev på Det Kgl. Danske Kunstakademi hos professor Dan Sterup-Hansen, 1970-74. Base på Hagemanns Kollegium i Kristianiagade. Starter Forlaget Sommersko sammen med kollegiekammeraten Jørgen Bro. “Jeg havde jo brug for én til at hjælpe mig med at slikke frimærker, og med alle de bajere, vi begge to drak, tænkte jeg, at han nok havde så meget væske i kroppen, at han kunne slikke et helt ark ad gangen.” Første udgivelse er af egen aftapning, *Livet er en drøm* (1972), en serie linoleumssnit med afsæt i kontaktannoncer fra *Weekend Sex*. Trykt hos “Sorte Louis” på A. Rasmussens Bogtrykkeri i Ringkøbing. Samme år endnu en bog i eget navn, *En aften med farvel*, denne gang zinkografier om balletdanseren Andreas Farvel. Så lyrikserien, redigeret af Knud Holten og med omslag af Søren Balle – *en deliristisk jukebox jitterbug* af lutter lyrisk stjerner: Marianne Larsen, Peter Laugesen, Johannes L. Madsen, Ib Michael, Dan Turèll m.fl. “Det handlede ikke om penge, det handlede om poesi.” Flytter til Bjergby i Nordjylland. Et magasin fødes: *Victor B. Andersen's Maskinfabrik*. “Victor B. Andersen var en selverhvervende type, der står op midt om natten og farer over i værkstedet for at lave et eller andet. Og en dag tager hans kone, som er ret ung, fat i armen på ham og siger: ‘Victor, jeg er for ung til at ligge alene.’ Dét er selvfølgelig en alvorlig sag, så Victor tænker: ‘Jeg må hellere lave et litteraturtidsskrift!’” Maleren Jens Birkemose ind i redaktionen. “Dengang boede jeg oppe i Vendsyssel, og da jeg skiftede tog i Aalborg, steg Jens Birkemose på, og vi fortsatte sammen til Struer, hvor vi igen skulle skifte tog. Da vi havde siddet i halvanden time i den nye togvogn, og den stadig ikke havde rørt sig ud af flækken, fandt vi ud af, at vi havde sat os ind i en vogn, der var parkeret på et rangerspor.” Det tredje hjul på denne vogn er Dan Turèll, der styrer direkte ind med evergreens som “Min mor og Kong Frederik” og “Blues for Slagterens Carlo, Gentofte 1960”. Fra sort avantgarde til ren Gustav Winckler. “Jeg har altid været sikker på, at Dan nok skulle holde, både som person og figur.” Vita Andersens debut: “Søndagen er til at kneppe i”. Og så i øvrigt: en højst egenartet blanding af approprierede billeder og originalt materiale, digte og noveller, popkultur og kuriosa. Banaliteternes kvalitet og en kunstfabrik à la Warhols Factory på dansk grund – udsendt af Ringkøbing Kunstforening og sponsoreret af Nørsgaard på Strøget. Signalforvirring og geografisk pele-mele på et højt kunstnerisk niveau. På forsiden af første nummer: kong Frederik IX med en blottet torso overtegnet af tatoveringer. Plakaten var ikke nogen livret for de små næringsdrivende i Ringkøbing. Og så kommer de alle sammen: Jorge Luis Borges, George Grosz, Jørgen Gustava Brandt, Poul Borum, Uffe Harder, Vagn Steen, Sven Dalsgaard, Edvard Munch, Asger Jorn, John Heartfield, Jess Ørnsbo og Allen Ginsberg. For ikke at tale om refrænsangerinden Raquel Rastenni, tv-journalisten Vagn Simonsen og bokseren Ayub Kalule. Mere signalforvirring. Morsomt, mind-blowing og en anelse mystisk. Men som anmelderen i dagbladet *Information* skriver om det mærkelige magasin: “Der er mange

muligheder og en åbenlys venlighed i det.” Og midt i det hele er der to værtshuse i Ringkøbing, som skal navngives: “Jørgen Bro og jeg havde været nede i Paris for at købe nogle Picasso-plakater, så derfor fik jeg den idé, at det ene skulle hedde Picasso og det andet John Wayne. Det var en henvisning til et berømt fotografi, hvor Picasso står sammen med John Wayne og skyder til måls med en seksløber ... bortset fra, at det viste sig, at jeg havde husket forkert, for i virkeligheden var det Gary Cooper, Picasso stod sammen med. Men det gjorde ikke noget, for Picasso og John Wayne var jo under alle omstændigheder to gode navne, som klingede godt på vestjysk.” Et slogan er født: “Man mødes i Picasso og bliver skudt i John Wayne.” Derpå eget udkænkingssted i København: Café Sommersko, 1976. At bygge en levende skulptur ude i virkeligheden – med personale på. “Vi spurgte os selv: Hvilket sted i verden kan vi bedst lide at være? Og svaret var Paris, hvor man kan gå ind på en café, og så er der et kæmpe udvalg af kaffe og spiritus og alt muligt, og dem, der står bag baren, er professionelle, og man kan se, hvem der er tjener, og hvem der er gæst. Så vi tog to mand ned til Paris. Med os havde vi en notesbog og en tommestok og en blyant, og så målte vi: Hvor høj er baren? Hvor langt er der fra disken over til spiritussen? Hvor er lokummet henne?” Derpå Café Dan Turèll, 1977. “Den er jo bygget op, ligesom jeg forestillede mig General McArthurs hovedkontor på Filippinerne, ikke?” Samme år endnu et tidsskrift, *Boksenyt*, redigeret sammen med boksedommeren Ove Ovesen. Og året efter endnu ét, *Strandboulevarden*, redigeret med Sten Kaalø og John Dyhrberg og udgivet af Kunstforeningen for Uggerby og omegn (Hirtshals). Så Birkemose-bøger på Sommersko: *Vilde dyr og frugter* (1977) og *Skildpaddens pletter er spørgsmålstegn* (1978). Og i samme periode Galleri Danmark, hvor en af udstillingerne består af ting og sager fra Henrik Nordbrandts værelse. Og lidt senere, Café Victor, 1981. Søndagsmatinéer med Elsa Gress, Søren Gericke, Johannes Møllehave, Jan Bonde Nielsen, Michael Strunge, Anker Jørgensen, Per Højholt, Ole Ritter, Dea Trier Mørch. En kakofoni af stemmer, udbasuneret for alverden via kæmpemæssige plakater silketrykt af Jørgen Hansen nede i kælderen på Nørrebrogade i en atmosfære af giftige dampe og ingen udluftning. “Han var sin egen emhætte.” Og den “flerstrengede kunstneriske maskine” kører bare videre. Og videre. Og videre. Folkebøger med *Danske Digtere* i håndskrift, 1974 og 2014, den sidste også som udstilling i Den Sorte Diamant. *Maskinfabrikken* på museum i Roskilde, *Sperme Anonyme*, 2007. Og en stadig strøm af malerier, naturligvis, ved siden af alt det andet. Og *Maskinfabrikken*, igen-igen, der fortsat kører på fuld damp, næsten et halvt århundrede efter grundlæggelsen. Og oplæsningsserien *Sommer i Turèll* i Vangede. Og samme sted skulpturen *Alfabet TURÈLL*, der refererer til det digt, som – hvis vi nu erstatter ordet “Alfabetet” med “Hvad som helst” – meget vel kunne være Kenn André Stillings motto, i hvert fald som jeg forestiller mig det her fra Frederiksborggade 41: “Det er som det altid / har været: / Alfabetet / er mit bedste legetøj. // Jeg vil lege med det / lige til det bliver for mørkt / til at jeg kan sé det.”

– Lars Movin, 2. november 2020